

ตุ๊กตาหมีสีม่วง

เลียมไม่ชอบของขวัญ
คริสต์มาสของเขา

โดย คิมเบอร์ลี วอร์เนอร์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

ในวันคริสต์มาส เลียมตื่นเช้าเป็นพิเศษ เขาแอบเข้าไปในห้องนั่งเล่นกับน้องสาวสองคนของเขา ฮอลลี่และซาราห์ มีถุงเท้าทำเองเจ็ดข้างแขวนอยู่ติดกัน บางข้างมีขนาดเล็กและกว้าง บางข้างยาวและบาง และบางข้างก็เก่าจนสีจาง แต่สิ่งสำคัญสำหรับเลียมคือ ถุงเท้าแต่ละข้างเต็มไปด้วยขนนมอ้อยๆ

เลียมคิดว่าถุงเท้าของเขาแล้วพลิกกลับด้าน เขามองดูว่ามีแค่ลูกกวาดไม้เท้าสีส้มและขนมหวานเติมกำมือหนึ่งข้าง “มีแค่นี้เองหรือ?” เขาถาม

ฮอลลี่และซาราห์ขมวดคิ้วด้วย เลียมยิ้มยิงฟัน บางทีนี้อาจหมายความว่าของขวัญของเขาอาจจะดีจริงๆ! เขาหวังว่าจะเป็นวิดีโอเกมใหม่ที่เพื่อนๆ ของเขาเล่นกัน

แต่เมื่อเลียมเปิดของขวัญในที่สุด ความผิดหวังของเขาก็มี แต่จะเพิ่มขึ้นเท่านั้น ของขวัญของเขาเป็นตุ๊กตาหมีสีม่วง ซึ่งทำด้วยมือพร้อมกับดวงตากะตุ้มสีดำและรอยยิ้มเย็บต่อกันเล็กน้อย

“สุขสันต์วันคริสต์มาส เลียม” คุณแม่พูดพร้อมยิ้มกว้าง เลียมไม่ยิ้ม นี่ไม่ใช่ของขวัญที่เขาต้องการ

น้องสาวคนเล็กของเขาก็ได้ตุ๊กตาสัตว์เช่นกัน พี่สาวสามคนของเขาก็เช่นกัน แต่ก็ไม่ได้ทำให้เลียมรู้สึกดีขึ้น นี่เป็นคริสต์มาสที่แย่ที่สุดเท่าที่เคยมีมา

“เป็นอะไรไป?” เอรินพี่สาวของเขาถามหลังอาหารเช้า

“น้องทำหน้าบูดบึ้งทั้งเช้าเลย”

“ผมไม่ชอบของขวัญของผม” เขาพูด “แค่ตุ๊กตาหมีที่แม่ทำเอง ทำไมแม่ไม่ให้สิ่งที่ผมต้องการล่ะ?”

เอรินยิ้ม “มากับพี่สิ”

เธอพาเขาไปที่ห้องนอนของแม่และชี้ไปที่จักรเย็บผ้าเก่าบนโต๊ะ

“นั่นมันจักรเย็บผ้าของแม่” เขากล่าว “แล้วไง?”

“น้องเห็นอะไรอีกบ้าง?”

เลียมขมวดคิ้ว เขาเห็นเข็มเย็บผ้า ด้ายสีสด และผ้าที่พับอยู่ เขายังเห็นถุงบรรจุที่นุ่มฟูราวกับก้อนเมฆ

“พี่รู้ว่าเธอต้องการให้แม่ซื้ออย่างอื่นให้เธอในวันคริสต์มาส” เอรินกล่าว “แต่เราไม่มีเงินสำหรับสิ่งนั้น พี่รักตุ๊กตาหมีที่แม่ทำให้พี่ ของขวัญชิ้นนั้นแสดงให้เห็นว่าแม่รักพี่มากแค่ไหน”

“พี่หมายความว่าอย่างไรครับ?”

“ต้องใช้เวลามากในการทำตุ๊กตา ต้องใช้ความอดทน แม่นั่งที่โต๊ะนี้หลายชั่วโมงเพื่อทำของเล่นให้พวกเราแต่ละคน แม่ทำให้แน่ใจว่าเราทุกคนได้รับของขวัญแล้ว น้องไม่คิดว่ามันแปลว่าแม่รักเราหรือ?”

เลียมสัมผัสผ้าสีม่วงที่แม่ใช้ทำตุ๊กตาหมีของเขา บางทีเอรินอาจพูดถูก ของขวัญไม่จำเป็นต้องเลิศเลอจึงจะเป็นของขวัญที่ดีในปฐมวัย เลียมได้เรียนรู้ว่าพระเยซูคือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และพระเยซูประสูติในคอกม้าที่เรียบง่าย

เลียมวิ่งไปหาแม่ เขากอดคุณแม่แน่น “ขอบคุณสำหรับตุ๊กตาหมีนะครับ” เขากล่าว

เขาไม่คิดว่าตุ๊กตาหมีเป็นของขวัญที่ไร้สาระอีกต่อไป แม้ว่า

จะไม่มีของขวัญเลยก็ตาม เขาก็รู้สึกถึงความรักของครอบครัว และนั่นทำให้เป็นคริสต์มาสที่พิเศษ ●
เรื่องนี้เกิดขึ้นในนิวยอร์ก

